

Geert. Apt. 21ten / 1854.

Válasz 8/v

K 513/807

Edes Aranybácsi!

Na már én is elég soká' késtem a válaszal. De én oda nem
vagyol. Koránt sem. Mi természetes b. (szép folyékony
pióra.) Aranybácsi beteg, olyan korban singlil mely,
re én bennem igen nagy hajlam van. En érintke,

Zel Aranybácsival, én ellapom a betegségét.

De ne higgye hogy a restléget értem. A rest
levelezés nem hiba, - baj, belsőbaj. Arany ér.
Vena aurea. Ezt értem én.

Pedig lett volna három gyors irásra, mely or
abban áll, hogy én apám szívességiből kiültem
Aranybácsinál vagy Zsófi Heves a szitalibott,
's fel is térdtem a vasútra crimesdül, - de min,
tan Aranybácsi hallgat róla, addól ellfeletem
hogy elvesztett, mi annál sajnósabb volna hogy

javatlan

* Kötésben... 1864. március 22-én... a... 124. sz. pap... 2.

járatlan ember tévesen fel a' bort, átverési nyugtatványt nem vett, s így még a' conducatoron tévesen kelő levest sem lenne lehetséges.

Különbőn megvagyunk. Egyszerűen egy újság a' káplánból lett papunk felesége, ki még csak két napos. - Alja meg az új...

szerető tanítványa

Tisza Domokos

(124)

55.

Aprilisra

Ér a világ belond világ

Ereszajta nyomorúság

- Nem is élne benne, - hogha
Valahol jobb kvártély volna.

Minden ember bdond. Eje

Er nás o' föld sojja rendje

- Öt több mint négy, de még nem hat -

- Nem vagyol a' legboldobb.

Aprilis van völgyön, hegyen,

- Mittem, ki engem sáskájén.

Minden

Nincsen a fölé golyó bion,
Sok volt előé is peritison
Könlta tot rásheddett má,
De an skintén Aprilit jár
Ha rásheddnet fát nevetel,
Az is bolond, ki rásheddett
Egy más nélem széna, száma
Megjöt szivem nyúgodalma
Követem a világot soját
Vigam jaron a bolondját

125.

Genre. Ép

Nincsen nélem semmi gondom,
Úr vagy jólénhogyja mondom
Beggel fekszem, de lőben lelel,
Unat borom - mit is te gyel.
Úr vagy jólén, Igen ám,
Úr vagy jólén igazán,
Kevély vagy jól, mert kehelem
Kelet nepe az én nevem,
Van csibakom, let radragom,
Veres dípkom, add, sárgom,
Mikell még?
Urban ez a főlellér
Családomnál vitél díret
Szemmel tartom öröm mindegy,
- Vadászaton, a vol elött,
En vagy jól a legvame röbb.
Loháton,
Legny, vagy jól a gáton.
Sósragom az igazgatom,
Válto módra gánd allodom.
Lemondás sal nagygal dírol
Egy heten esat egyet írol.
Ebadtat.
Ha nines penk, - van zido, - ad.

Heu

Időgennek és németnek
Csúfolnak, lútt nem szeretnek
Pedig bátran állítanak
Magyar nyelven tiszteledom.

Nem sok van
Ki csúfolná meg jobban.

Kyugodtan foly és sendesen
Bor és lány közt át életem
S ha végre meglopasrodom
Győzi bárba házasodom.

Ígen ám,
Nis vagyon én igazán.

56.

(126.)

~~56~~ Mi az emlékezet?

Mi az emlékezet?

- A könny-lestálló nappellett?

Mely mindég-gyengülő világgal

Ut, éjjel-ellen barrot vállal.

Es míg az éj a tájt befogja,

Még egyszer újra át ragyogja.

A elnyeső kö tárgyakat.

S mindent mi volt, hűn vissza ad?

- Mi az emlékezet?

Egy östretört hajó darabja?

Melyet lútt a tenger habja

- Mi a maga a garndag hajó

Mindennel a mi rajta jó

Tenger tenéig sülyede

* Sörölle' elnyel' öle.

S most é' darabtal' függ a' let

Erkel' tartja meg é' letet

A mindent vesztett utaró: 2

- Az emlékezet sőt hajó: 2

- Mi az emlékezet?

Bús örvegg' sít'halom felett? Rába'

*sörölne